

POSTIKORTTILUOKAN NÄYTTELYSÄÄNNÖT

Johdanto

Näitä sääntöjä sovelletaan postikorttiluokan kokoelmien arvosteluun pohjoismaisissa näyttelyissä.

Postikorttiluokka on tullut mukaan näyttelyihin filateelisten näyttelyluokkien kehityksen myötä. Kuvapostikortilla on niihin läheinen yhteys, koska kortti on tarkoitettu ennen kaikkea postin kautta kulkevaan viestien välitykseen samoin kuin ehiöt ja muut postilähetykset

1. Kilpailunäyttelyt

Postikorttiluokka voi olla kilpailuluokkana kansallisen tai alemman tason näyttelyissä Pohjoismaissa, sekä pohjoismaisissa näyttelyissä.

2. Kilpailukokoelmat

Postikorttikokoelma rakennetaan maantieteelliselle (topografiselle), aiheen mukaiselle tai muulle pohjalle, täysin keräilijän oman mieltymyksen mukaan. Kokoelma pitää voida esittää vakiokokoisissa näyttelykehyksissä (L=890, K=1180 mm).

3. Kokoelman laatimisen periaatteita

3.1 Kuvapostikortin määritelmä

Postikortissa tulee olla kuva. Sen lisäksi

- kulkeneissa (postitse kulkeneissa tai muutoin postin käsittelemässä) korteissa tulee olla jokin merkintä, joka osoittaa, että postiorganisaatio on ne käsitellyt
- ei-kulkeneissa (ei postin käsittelemässä) korteissa on painettuna teksti, osoiteviivat tai ruutu postimerkkiä varten osoittamassa, että kortti on tarkoitettu kuljetettavaksi ilman kuorta.

3.2 Aihe, suunnitelma ja käsittely

Suunnitelmassa esitetään kokoelman aihe ja rakenne. Kokoelman nimestä sekä lukujen pää- ja alaotsikoista tulee käydä ilmi kokoelman rakenne ja logiikka (ns. punainen lanka).

Kokoelman nimen tulee parhaalla mahdollisella tavalla kuvastaa kokoelman sisältöä. Kokoelman käsittelyn tulee vastata kokoelman nimeä ja suunnitelmaa. Jokaisen postikortin tulee liittyä valittuun aiheeseen.

3.3 Tiedot ja tutkimus

Aiheen ja korttien tuntemus edellyttävät tutkimusta, joka tuodaan esille kortteihin liittyvinä lyhyinä teksteinä.

4. Arvosteluperusteet

Arvostelussa käytetään seuraavia perusteita:

- aihe, suunnitelma ja käsittely
- tiedot ja tutkimus
- laatu ja harvinaisuus
- esitystapa

5. Kokoelmien arvostelu

Postikorttikokoelmat arvostelee SFFF:n hyväksymä tuomaristo.

5.1 Pisteasteikko

Kokoelmat arvostellaan seuraavan pisteytyksen mukaan:

Aiheen ideointi, suunnitelma (20) ja käsittely (20): 40

Tiedot ja tutkimus: 30

Laatu ja harvinaisuus: 20

Esitystapa: 10

Yhteensä: 100

5.2 Palkinnot

Mitalitaso perustuu yllä olevan kohdan 5.1 mukaisesti saavutettuun pistemäärään. Mitalit annetaan seuraavasti:

Mitali	Pohjoism. näyttely	Kansallinen näyttely	Alueellinen tai kerhonäyttely
Kulta	90	85	80
Iso vermeil	85	80	
Vermeil	80	75	70
Iso hopea	75	70	
Hopea	70	65	60
Hopeoitu pronssi	65	60	50
Pronssi	60	50	40
Osallistumistodistus	≤59	≤49	≤39

Postikorttikokoelmalle voidaan jakaa kunniapalkinto tai tuomariston onnittelet.

5.3. Osallistumiskriteerit

Voidakseen osallistua pohjoismaisen näyttelyn kilpailuluokkaan kokoelman on pitänyt saada vähintään iso hopeamitali (70 pistettä) kansallisessa näyttelyssä.

6. Voimassaolo

Nämä säännöt ja niiden tulkintaohjeet hyväksyttiin pohjoismaisten filatelistiliittojen puheenjohtajien kokouksessa Hafnarfjörðurissa 31.5.2009 ja ne tulivat voimaan 1.7.2009.

Suomen Filatelistiliiton hallitus on hyväksynyt nämä suomenkieliset säännöt ja niiden tulkintaohjeet xx.9.2009. Mikäli pohjoismaisissa näyttelyissä syntyy erimielisyyttä kieliversioiden välillä, ruotsinkieliset säännöt ovat pätevät.

POSTIKORTTILUOKAN NÄYTTELYSÄÄNTÖJEN TULKINTAOHJEET

1. Johdanto

1.1 Nämä tulkintaohjeet on tarkoitettu tueksi tuomareille ja näytteilleasettajille sekä käytännön ohjeiksi siihen, miten postikorttiluokan sääntöjä tulee soveltaa.

1.2 Postikorttiluokan säännöt muodostavat ne yleiset periaatteet, jotka määrittelevät, mitä kokoelman tulee sisältää sekä miten se tulee rakentaa ja esittää.

1.3 Nämä tulkintaohjeet eivät voi vastata kaikkiin näytteilleasettajan tekemiin kysymyksiin. Kukin kokoelma arvostellaan sen omien ansioiden pohjalta.

2. Postikorttikokoelman määritelmä

2.1 Näyttelykokoelma

Postikorttikokoelma voidaan rakentaa maantieteelliselle (topografiselle) pohjalle, esittämään esimerkiksi näkymiä joltakin paikkakunnalta tai alueelta. Se voidaan myös rakentaa aiheen mukaan, jolloin korteilla kuvitetaan jotain erityisaihetta (esim. joulun- ja uudenvuoden kortit), miljöötä (esim. kauppa, liikenne), tapahtumaa (esim. uutisaihetta), jne. tai ottaa aiheeksi valokuvaaja, taiteilija, kustantaja, jne. Uudet ideat ja luovuus voivat johtaa muunkinlaisiin ratkaisuihin.

2.2 Kuvapostikortti

Kortin kuva voi olla valokuva, piirretty (myös käsintehty) tai se voi sisältää kiinnitettyjä osia.

Osoiteviivoja ei välttämättä tarvita postissa kulkeneilla tai postin muulla tavoin käsittelemillä korteilla. Ei-kulkenutta / käyttämätöntä, osoiteviivatonta korttia ei luokitella postikortiksi (pääle liimattua osoitetaustaa ei hyväksytä).

Kulkeneilla postikorteilla ei välttämättä tarvitse olla postimerkkiä tai arvoleimaa. Muillakin tunnusmerkeillä voidaan osoittaa sen tulleen postiorganisaation käsittelemäksi (esim. postilaatikkoon jätetty kortti, jossa on lunastusmerkintä). Kuvallinen ehiökortti voidaan luokitella kuvapostikortiksi.

Postin suosioleimaama kortti on postin käsittelemä, mutta jos siitä puuttuu osoite, se ei ole postitse kulkenut.

Frankkeerauksen ei tarvitse vastata postikäsitteilyn aikaista postikorttitaksaa.

Postikortin materiaali voi olla paperia, tuolta, nahkaa, peltiä tai jotain muuta.

Postikortin tulee olla vahvuudeltaan riittävän paksua ja jäykkää materiaalia, jotta se ei vahingoitu esimerkiksi postin käsittelyssä.

Postikortin muoto voi vaihdella.

Kuvapostikortin edeltäjiä voidaan esittää rajoitetussa määrin, vaikka ne eivät vastaisikaan yllä mainittuja edellytyksiä, jos ne tuovat arvokasta lisätietoa tai ovat erityisen kiinnostavia postikortin kehityshistorian kannalta.

3. Arvosteluperusteet

3.1 Aihe, suunnitelma ja käsittely

Kokoelman otsikon, rakenteen ja käsittelyn kesken tulee olla selkeä yhteys. Arvostelussa huomioidaan se, miten näytteilleasettaja on päättänyt esittää aiheen, siis kuinka hän on valinnut postikortit aiheen kuvittamiseksi ja kuinka hän on käyttänyt aineistoa. Uusia ideoita ja luovuutta arvostetaan erityisesti.

3.2 Tiedot ja tutkimus

Aiheen ja korttien tuntemus edellyttävät tutkimusta, joka tuodaan esille kortteihin liittyvinä lyhyinä teksteinä. Tekstien tulee sisältää aiheeseen liittyvä oleellinen tieto ja ne voivat sisältää myös tietoa valokuvaajasta / taiteilijasta. Tietoja kortin painotavasta, tuotantotekniikasta ja julkaisijasta voidaan esittää kokoelman aiheeseen sopivalla tavalla. Korttien tulee olla oikein valittuja suhteessa aiheeseen ja selittävien tekstien sisällöllisesti virheettömiä.

3.3 Laatu ja harvinaisuus

Kokoelmassa tulee esittää parasta mahdollista saatavilla olevaa valittua aihetta koskevaa laatua. Puuttuvat tai taittuneet kulmat, repeämät jne. vaikuttavat laatutasoon, kuitenkin niin että vanhempiin kulkeneisiin kohteisiin tulee suhtautua tietyllä suvaitsevaisuudella. Sama koskee vanhoja postikortteja, joissa on kirjoitusta kuvapuolella (ajalta ennen kuin kahtia jaettu osoitepuoli otettiin käyttöön), kunhan teksti ei ole kovin huonolaatuista (musteläikkiä, suttuista, jne.). Postikorteista, jotka eivät ole kustantamojen julkaisemia, mm. niin sanotuista aidoista valokuvakorteista (joista käytetään myös muita nimityksiä) on otettu yleensä varsin pienet painokset ja ne ovat sen vuoksi harvinaisempia kuin kustantajien julkaisemat.

3.4 Esitystapa

Tekstin tulee olla tyylikästä ja kauniisti aseteltua. Kokoelman kokonaisvaikutelma on tärkeä, samoin se, että asettelu on elävää. Voimakkaan värisiä kokoelmalehtiä ei pidä käyttää. Korttien kehystäminen voi parantaa vaikutelmaa. Muuta kuvitusta (karttoja, luonnoksia jne.) tai muita kohteita, jotka suoranaisesti liittyvät aiheeseen / postikorttiin, voidaan myös käyttää, ei kuitenkaan siinä määrin, että kortti jää sivuosaan.